

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

พากันภาวนานะ

สรุปทองคำ ดอลลาร์ และกฐินวันที่ ๒๐ กันยายน ๔๕ ทองคำได้ ๒ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๐ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๒๖ กอง กฐินเงินสดได้ ๒๗ กอง รวมเป็น ๕๓ กอง รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้เข้า เป็นทองคำ ๕,๒๖๗ กิโลกรัม กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้ ๘๕๓ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๓ กิโล ๑๖ บาท ๑ สลึง กฐินเงินสดได้ ๓,๔๙๑ กอง เท่ากับเงินสด ๕,๕๘๔,๖๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๔,๓๔๔ กอง ยังขาดอยู่อีก ๗๙,๖๕๖ กอง ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วนั้น ๖,๘๖๗,๘๘๙ ดอลลาร์ รวมทั้งในบัญชีที่ยังไม่ได้เข้าคลังหลวงมัน ๗ ล้านบาทแล้วนะ พวกดอลลาร์นี้เราจะว่าจะเข้าพร้อมกันกับทองคำ เพราะกำหนดทองคำไว้แล้วว่ายังไงเราจะต้องได้เข้า เพราะคาดไว้แล้วว่าพอ ๕๐๐ กิโล เราคิดว่าจะเข้ามาบอในวันธนาคารชาติได้วันนั้น หากดอลลาร์เป็นไปได้อีกก็จะเข้า คิดว่าจะถึง ๒ แสน กฐินในบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์อุดร เวลานี้ได้ ๑,๐๔๗,๔๒๑ บาท ๙๐ สตางค์

(อยากจะขอความเมตตาจากหลวงตาเรื่องรถออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ค่ะ อยู่โรงพยาบาลฟากท่า จ.อุดรดิถัดค่ะ) รอไว้เสียก่อนนะ เวลานี้กำลังหนัก ของเรามีเยอะ อยู่ทางใต้ถุน ไม่ว่าแต่รถ ล้อก็มีหลายล้อ เราก็ใช้อยู่เหมือนกัน เอา ใช้กันไปเสียก่อนนะ กำลังหนัก เวลานี้หนักมากทีเดียวหลวงตา คิดดูซิเวลานี้โรงพยาบาลที่ขึ้นอยู่เวลานี้ ๓ ตึก ทำอุเทน โนนสัง แล้วพังงา ๓ ตึก แห่งละตึก ๆ จากนี้ก็ลาดยาว เป็นตึกใหญ่ ๒ หลัง ๆ ละ ๓ ชั้น กำลังเริ่มเวลานี้ เพราะฉะนั้นจึงให้รอเสียก่อนนะ หนักมากจริง ๆ ตึกสองหลังนี้เราว่าไม่ต่ำกว่า ๓๐ ล้าน เพราะจะไม่มีเพียงสองหลัง ตามธรรมดาเขาได้รับโอกาสที่จะได้รับความช่วยเหลือจากเรา เรื่องความจำเป็นของเขามันเต็มอยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่าเราจะอนุเคราะห์เขาเป็นพิเศษได้มากน้อยเพียงไร ก็จะอยู่ในเหตุผล เราจะไปดูให้เรียบร้อยเสียก่อน แต่ยังไงจะต้องได้เป็นพิเศษ ให้เป็นพิเศษ ๆ เป็นปรกติอย่างนั้น

โรงพยาบาลนี้ก็อย่างนั้นเหมือนกัน พอสร้างตึกปั๊บแล้วมีอันนั้น ๆ ต่อ ๆ ส่วนมากเวลาสร้างตึกมีต่อเติม ๆ เรื่อย ขอเรื่อย อันนี้ก็เหมือนกัน ยิ่งลาดยาวเป็นสถานที่อยู่ของนักโทษหญิงไม่มีใครสงเคราะห์สงหา งบประมาณก็ไม่ค่อยได้ นี่ละเมื่อมีโอกาสที่เขาจะควรได้จากเรา เขาจะต้องเตรียมพร้อมเต็มเหนี่ยว พุดให้ตรง ๆ อย่างนี้เลย เราก็เตรียมพร้อมไว้เต็มเหนี่ยวเหมือนกัน มี ๕ สตางค์เราจะแบ่งให้ ๒ สตางค์ครึ่งเลย

เวลามันจำเป็นใช่ไหมล่ะ มี ๑๐ ให้ ๕ ช่วยอย่างนี้แหละ นี่ที่กำหนดไว้ขณะที่เริ่มแล้ว ลงมือเรียบร้อย ๆ กำลังเริ่มก็มี รวมแล้ว ๕ แห่ง ทางพังกานันมอบให้ท่านคลาด ท่านคลาดเป็นพระวัดนี้ เป็นคนพังกา เวลาเขามาขอเมื่อเราอนุญาตแล้วก็เลยติดต่อไปหาท่านคลาด ให้ท่านคลาดเป็นผู้ดูแลควบคุมการก่อสร้างทั้งหมดแทนเรา ควรจะส่งเสริมหรือดำเนินคดีตรงไหน ๆ เพื่อดี ๆ แล้วให้ท่านคลาดดูแลเอง เรบอกเราไม่ขัดข้องอะไร เมื่อตกลงให้แล้วก็ให้อย่างนั้นเลย คือให้ท่านคลาดดูแลทั้งหมด การจ่ายเงินก็ได้ตกลงกันแล้ว โอนไปเลยไม่ได้ยาก กำลังลงมือ ทางโน้นก็กำลัง นี่ละมันหนักมากนะ จึงให้รอไว้เสียก่อน

เมื่อวานนี้ก็มาขอ แพบไว้วันแต่ละวันที่มาขอความช่วยเหลือจากเรา ที่ไหนพอให้ได้เราก็ให้ไป ๆ ที่ยังให้ไม่ได้ก็ต้องรอเป็นจังหวะ ๆ แล้วก็ให้เรื่อยไปอย่างนั้นแหละ เอ โรงพยาบาลพากานันหลงตาได้เคยไปหรือเปล่านะ (ไปถึงแต่ที่เขื่อนสิริกิติ์เจ้าคะ ยังไม่ถึง ต้องเลยไปอีกเจ้าคะ) ยังไม่เคยไปเธอเรลิม ๆ เสีย เอ ที่เราเข้าไปในเขามันอำเภออะไร (โรงพยาบาลท่าปลาเจ้าคะ) นี่ละหลงตาเข้าไปถึงโน้นนะ เขาออกทางหนังสือพิมพ์ อย่างนี้แหละเรื่องความอุตสาหะพยายามของเราด้วยความเมตตา มันมีเด็กพิการเขาออกทางหนังสือพิมพ์แล้วก็นำเสนอ เราออกจากนี้เลย ไปกลับวันนั้นด้วยนะ ดูเหมือนดีหนึ่งดีสองกลับมาถึงวัดนะ ออกจากนี้ก็พุ่งเลย เขาเรียกอำเภอท่าปลาหรืออะไร บ้านเขายังเลยเข้าไปอีกนะ อยู่ในภูเขา ซอกแซกเข้าไปดูเขา

ครั้นไปที่บ้านเขาแล้ว อ้าว เขาเอาเด็กออกไปโรงพยาบาลแล้ว ต้องกลับมาอีกนะ โรงพยาบาลจังหวัด ไปถึงโน้น ๕ โมงเย็น ไปที่บ้านเด็กอยู่ในภูเขานะ ย้อนมาโรงพยาบาลจังหวัดดูเหมือน ๒ ทุ่มมั้ง ไปเจอเด็กอยู่ที่นั่น โอ้ย ลำบาก เข้าไปในเขานะ ซอกแซก ๆ เข้าไปจนถึงบ้านเขาเลย ครั้นไปที่บ้านแล้วเด็กเอาไปโรงพยาบาลจังหวัดแล้ว ต้องย้อนกลับมาอีก ตามไปจนถึงโรงพยาบาล ขึ้นดูเด็กเรียบร้อยทุกอย่างแล้วก็มอบเงินให้ ค่าหยุกค่ายาประมาณเท่าไร เราก็มอบเงินให้เป็นค่าหยุกค่ายา แล้วกลับในคืนวันนั้นเลย มาถึงนี่จะเป็นดีหนึ่งดีสองเรลิม ๆ แล้วแหละ เรียกว่าเกือบสว่างนั้นเห็นไหมไปกลับนะ นี่พูดถึงเรื่องความเมตตา เราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้

ทางจังหวัดอุดรดิตถ์เราก็ประกาศให้พระทราบเรียบร้อยแล้ว พระท่านก็ลงบัญชีไว้หมดแล้วว่า โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ทั้งจังหวัดทั้งอำเภอทุกอำเภอ เราเพิ่มให้เป็นพิเศษ ๆ ของในโกดังที่เรามอบให้โรงพยาบาลต่าง ๆ ให้เสมอกันหมด แต่โรงพยาบาลใดที่พิเศษ เราก็บอกว่าโรงพยาบาลนั้น ๆ พิเศษ ๆ แล้วก็ให้พิเศษจำนวนเท่านั้น ๆ ทางอุดรดิตถ์เราให้ทุกโรงเลยนะเราเขียนไว้แล้ว คำว่าทุกโรงคือว่า ไม่ว่าจะอำเภอใดในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์พร้อมกับตัวจังหวัดมา เราก็ให้สิ่งของจากโกดังนี้เป็นพิเศษเหมือนกัน

ทุกโรงเลยในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ คือให้ทุกโรง บางแห่งก็ไม่ได้ให้นะ เช่นอย่างชัยภูมิ เราก็ให้สองโรง เพราะอันนี้ไกล เลยจากชัยภูมิไปอีกตั้ง โห เราเทียบดูจากหลักกิโล เหมือนเราเดินทางจากนี้ไปถึงสี่คิ้ว เลยจากโคราชไปสี่คิ้ว นั่นละที่โรงพยาบาลเหล่านี้อยู่ ความห่างไกลขนาดนั้นดูเข็มไมล์ โอ้โห อันนี้เราให้เป็นพิเศษ ทางชัยภูมิมี ภัคดีชุมพล กับเทพสถิต เราให้พิเศษเพราะไกล แล้วอุบลก็ให้พิเศษ สองโรงให้พิเศษ อุดรดิตถ์ให้ทั้งจังหวัดเลยเพราะไกล

โรงพยาบาลได้อาศัยจากนี้แหละ เราซื้อของมาไว้เต็มโกดังเลยนะ โรงไหนมา ๆ จัดให้ ๆ เสมอกันหมด เว้นแต่โรงที่ให้เป็นพิเศษพระท่านก็รู้อเอง แล้วท่านจัดให้ตามนั้น ๆ อันนี้เรียกว่าเสมอไปเลยไม่ให้อัดตกบกพร่อง เราก็เห็นใจลูกหลานโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่ให้ช่วย แต่กำลังเราไม่พอ มีเท่าไรก็ช่วยกันไป ๆ อย่างนี้ เวลามาขอบางทีไม่ได้ ผู้มาขอไม่ได้ก็ยอมมีความผิดหวังและเสียใจเป็นธรรมดา โดยไม่มีเจตนาว่าเสียใจให้ผู้ใด แต่เสียใจด้วยความจำเป็นนั้นแหละ ก็เห็นใจกันเราก็ดี พักไปเป็นระยะ ๆ เมื่อมีเมื่อไร เราก็ให้ ๆ ให้ไปอย่างนั้น

ที่เขามาขอเราไม่หิมีเยอะนะ คือยังให้ไม่ได้มันหมด มีอยู่เยอะ แล้วเวลาพอเป็นพอไปแล้วก็ย้อนหลังให้เรื่อย ๆ ทางโน้นมาเรื่อย ทางนี้มาเรื่อย ให้เรื่อยอยู่อย่างนี้แหละ มันไม่ทัน เงินทองไม่ทัน เข้าใจแล้วนะ (เข้าใจคะ) ให้ออกไว้ก่อน รอให้อยู่เรื่อยนะโรงพยาบาลต่าง ๆ พักไว้ก็เรื่อย ทั้งพักทั้งให้ มีเมื่อไรก็เอา ๆ เรื่อยไปอย่างนี้ โรงพยาบาลพักทำอยู่ห่างจากตัวจังหวัดสักเท่าไร (๑๒๐ กิโลเมตร) โอ้ ก็เท่ากับอุดรไปขอนแก่น ไม่ใช่เล่นนะ รอไปเสียก่อนนะ มีเมื่อไรค่อยพิจารณากัน เราหนักจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา หนักมากนะ ที่เราตะเกียกตะกายนี้เพราะอำนาจความเมตตา ความเมตตานี้ถึงตลอด ให้ลืมความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าไปบ้าง ลืมความจนตรอกจนมุมไปบ้าง ไม่มีมันก็จะมา มีมาแล้วจะได้ให้อย่างนี้นะ เรื่อยอย่างนี้แหละ

ทุกวันนี้ก็มีสิ่งๆ ที่ช่วยให้ทำประโยชน์ทางศาสนามากขึ้นเพราะอาศัยอันนี้ พวกอินเตอร์เน็ต พวกทีวีอะไรเหล่านี้ดู เช่นอย่างหลวงตาเทศน์นี้อัดอยู่ข้างบน ออกจากนี้ก็ถอดเทปออก ที่ไม่ถอดเทปก็ออกทางวิทยุ อย่างอุดรนี้ก็ ๑๒ สถานี ออกทุกวันทุกสถานี เป็นแต่เพียงไม่ซ้ำเวลากัน จากนั้นก็กรุงเทพดูเหมือน ๔ สถานีเป็นประจำวัน ๆ แล้วจากนั้นก็ออกอินเตอร์เน็ต คำเทศน์ของหลวงตาออกทั้งทางวิทยุ ทั้งทางอินเตอร์เน็ต ออกทั่วโลกไปเลยเป็นประจำนะ ทางเมืองนอกเมืองนาเขาก็ได้เห็นได้ยินได้ธรรมธรรมจากเราเช่นเดียวกับพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ เขาฟังอยู่ เช่นประเทศสหรัฐ เขามาหาจึงได้ทราบชัดเจน

ขอให้มีเรื่องศีลเรื่องธรรมติดจิตติดใจบ้างนะพวกเรา ถ้ามีแต่เรื่องกิเลส บาป มันถือเป็นบุญไปหมด บาปช้ำลามกเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก แต่พวกกิเลสก็ชอบมาก ชอบทำบาปมาก ทำความผิดพลาดมาก ถ้าไม่ได้ฟังอรรถฟังธรรมแทรกกันไปแล้วนี่จะไม่มีเวลากลับเนื้อกลับตัวได้ เลยไหลไปเลยนะ เพราะฉะนั้นธรรมจึงเป็นของจำเป็น ธรรมของพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงมาโดยลำดับนี้ ท่านถ่ายทอดกันมาเรื่อย ๆ เรียกว่าเทศน์ เป็นพระพุทธเจ้ามาเป็นลำดับ ๆ นี่เป็นศาสนาหรือเป็นธรรมประจำโลก ประจำสงสาร คือพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ นี่เป็นความตายตัว ใครจะคัดค้านต้านทานหรือลบล้างอย่างไรก็ไม่มี ความหมาย นี่เป็นความจริงในบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายช่วยสัตว์โลก แก้กิเลสซึ่งเป็นกองทัพอันใหญ่หลวงอยู่คนละฟาก สองฝั่งวังนั้นเถอะ อยู่คนละฝั่ง

ฝั่งนั้นเป็นฝั่งของกิเลส มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์เหมือนกัน ฝ่ายกิเลสเป็นฝ่ายชั่วช้ำลามก ฝ่ายตัมตุน่หลอกลวง หาความจริงไม่ได้เลย คือฝ่ายกิเลส ทีนี้ฝ่ายธรรมเป็นฝั่งนี้ ฝั่งนี้มีแต่ความจริงล้วน ๆ หาความหลอกลวงไม่มีเลย จึงค่อยแก้กันมาโดยลำดับ ทีนี้ในทั้งสองฝ่ายนี้ถือหัวใจเป็นสถานที่อยู่ กิเลสก็เกิดขึ้นที่ใจ ธรรมะก็เกิดที่ใจและอยู่ที่ใจด้วยกัน แล้วแต่ทางไหนมีกำลังมากน้อยต่างกัน ถ้ากิเลสมีกำลังมากมันก็ดึงเราให้มีความรู้สึกนึกคิดแล้วการกระทำเอนเอียงไปทางชั่ว แล้วเราก็พลอยรับกรรมตามมันไปเรื่อย ๆ กรรมมีแต่กรรมความเป็นทุกข์ความเดือดร้อนนั้นแหละ นี่เป็นฝ่ายกิเลสออกแสดงจากหัวใจของเราดวงเดียวกัน ฝ่ายธรรมเมื่อเราคิดแยกธรรมออกมาเป็นประโยชน์ อย่างเรามาวัดมาวาม่าฟังเทศน์ ฟังธรรม จำศีล ทำบุญให้ทาน นี่เป็นกิริยาของธรรมออกก้าวเดิน

ธรรมนี้ตั้งขึ้นนะ กิเลสนี้มีแต่ตั้งลงตลอดใจจม ๆ หมุนกันอยู่อย่างนี้ตลอด ส่วนธรรมนี้ตั้งขึ้น ๆ แม้กำลังยังไม่พอจะหมุนเหมือนโลก ก็จะมีหมุนไปทางที่ดีไม่ได้เกิดความเดือดร้อนวุ่นวายมาก เหมือนมีแต่กิเลสสร้างความทุกข์ให้โดยถ่ายเดียว ธรรมนี้สร้างความสุขความเย็นใจ ไปในภพต่าง ๆ ไปด้วยธรรม อย่างสวรรค์ชั้นพรหมนี้เป็นสถานที่อยู่ของผู้บำเพ็ญความดี นรกหรือเปรต อสุรกายนี้เป็นที่ทรมาน เป็นชั้น ๆ ตอน ๆ ของมัน เป็นสถานที่อยู่ของสัตว์พวกที่สร้างบาปหยาบกรรมตามกิเลสที่หลอกลวง ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ว่า ทั้งสองนี้อยู่ที่หัวใจของเราตั้งกัปตั้งกัลป์เช่นเดียวกัน เพราะใจนี้เป็นพื้นฐาน

ใจนี้ไม่เคยตาย ไม่มีคำว่าตายคำว่าฉิบหาย ใจดวงนี้ไม่มี กิเลสเกิดอยู่ที่นั่น แล้วก็อยู่ที่ใจ ธรรมก็เกิดอยู่ที่นั่นและอยู่ที่ใจนั้นแหละ แล้วแต่เราจะมี ความเฉลียวฉลาดขัดขืนกันยังไบบ้างกับกิเลส หมุนตัวออกทางดี ๆ ให้กิเลสแบ่งไปก็อย่าให้ไปหมดตัว ให้แบ่งได้ไปบ้าง ทางธรรมของเราก็แบ่งมาบ้าง ต่างคนต่างบ้าง ต่างคนต่างมีหมัด ต่อ

กันคนละหมัดสองหมัด ถ้ากิเลสมีมากก็เอาหมัดหมามาช่วยอีก ฟาดกิเลสหงายหมาไปเลย นี่ละอยู่ในใจดวงเดียว นี่คือหลักความจริง ไม่มีทางเป็นอื่นแต่ไหนแต่ไรมา กิเลสโจมตีมาตลอดก็ไม่มีอื่น คือเป็นธรรมอยู่ล้วน ๆ กิเลสก็เป็นกิเลสล้วน ๆ เพราะฉะนั้นจึงได้แก้กันระหว่างเราที่จะบำเพ็ญ ความดีกับความชั่วนี้มันจะมาด้วยกันนั้นแหละ มันมาคอยแยกคอยแยะคอยขัดคอยขวางการดำเนินของเรา

ให้พยายามฝ่าฝืนกันให้มากนะ เบื้องต้นนี้ฝ่าฝืนหนักมาก เพราะธรรมยังไม่มีการสั่งต้องได้ฝ่าฝืนมาก จะทำอะไรขึ้นชื่อว่าสร้างบุญสร้างกุศล จะเป็นเรื่องใหญ่โตขึ้นสำหรับกิเลสมันกัดมันขวาง สร้างอุปสรรคไม่ให้ก้าวเดินไปได้เลย เพื่อความดีงามทั้งหลาย แล้วมันก็ดึงลงไป นี่เป็นความจริงล้วน ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อมาได้ยินได้ฟังอรรถธรรมแล้วก็นำเข้าไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ ฝ่าฝืนความชั่วช้าลามกในหัวใจกาย วาจาของเราซึ่งมีอยู่ด้วยกันทุกคนนั้นแหละ ออกเป็นลำดับลำดับ แล้วให้สั่งสมคุณงามความดีด้วยการสร้างบุญสร้างกุศลประเภทต่าง ๆ ขึ้นมาภายในใจ เราจะมีที่ยึดที่เกาะนะ

เรื่องราวภายในเราก็คือว่ามันหมดหวังเมื่อลมหายใจขาดลงไป หมดหวังด้วยกัน รอลมหายใจด้วยกันทั้งนั้นแหละ นี่มันมีวันที่จะขาด แต่จิตนี้ไม่มีลมหายใจ เพราะฉะนั้นคำว่าตายแล้วสูญจึงไม่มีในจิต จิตไม่มีสูญ ลงไปตกนรกหมกไหม้ก็กัปก็กัลป์ก็ยอมรับเสวยทุกอย่างอยู่ด้วยอำนาจแห่งกรรมของตนนั้นแหละ แต่ไม่ยอมฉิบหายคือใจดวงนี้ ยอมรับความทุกข์ความทรมานที่ตนสร้างมา แต่ไม่ยอมฉิบหาย ที่นี้บุญกรรมเบา ลง ๆ จิตดวงนั้นก็ค่อยเลื่อนขึ้นมา ๆ เลื่อนขึ้นมาได้ไม่ตาย นี่หมายถึงฝ่ายต่ำ ที่นี้ฝ่ายดีก็คือจิตของเราที่สร้างความดีเข้าไป สวรรค์ชั้นนั้นชั้นนี้ แม้จะวกกลับลงมาที่สร้างคุณงามความดีไปเรื่อย ๆ ต่อไปมีกำลังกล้าขึ้นก็สูงขึ้น ๆ ถึงนิพพานได้ นี่คือการสร้างความดีของเราจากใจดวงเดียวนี้

ให้วินิจฉัยใคร่ครวญตัวให้ดี เราเป็นผู้รับผิดชอบใจของเราซึ่งเป็นของไม่ตายมาตั้งเดิมด้วยกัน ไม่ตายด้วยกัน ที่นี้พอหลุดพ้นไปแล้วท่านบอกว่า นิพพานเที่ยง นั้นละคือใจดวงบริสุทธิ์แล้วไม่ตาย แต่ท่านเรียกให้เป็นชื่อสมมุติว่า นิพพานเที่ยง คือเลยโลกอันนี้ โลกของกิเลสไม่มีอะไรเที่ยง อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ติดแนบอยู่ทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับนิพพานนั้นไม่มีเลย ขาดสะบั้นไปหมด ส่วนสมมุติทั้งหลายในทางฝ่ายดี สวรรค์ พรหมโลกนี้มีเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา มีการเปลี่ยนแปลงมีขึ้นมีลง แต่เวลาอำนาจแห่งบุญกุศลที่เราสร้างมามากต่อมากนี้หนูน พอจนกระทั่งถึงนิพพานแล้ว หมดความเปลี่ยนแปลง จิตดวงที่หมดความเปลี่ยนแปลงนั้นแลเรียกว่า จิตเที่ยง ที่นี้เที่ยงแหละ ไม่มีที่จะเอนเอียงไปไหนต่อที่ไหน เรียกว่าตลอดไปเลย

นี่ความสุขที่เราได้รับเพราะความทุกข์ความลำบากที่ฝ่าฝืนกิเลสนี้ เราได้รับเป็นที่พอใจอย่างนั้นแหละ ให้พากันอุตสาหะพยายาม ถ้าเราไม่ฝืนมันเลยนี้เราจะไม่มีหวังเลยนะ ทั้ง ๆ ที่เราหวังพึ่งเรา เราหวังอาศัยเรา แต่เราได้สร้างแต่ความชั่วมันก็มีแต่พินแต่ไฟ คว่าไปทางไหนก็มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ตลอดเวลา ภาพใดชาติใดมีแต่ภพชาติแห่งความรุ่มร้อนวุ่นวายได้รับความทุกข์ความทรมานทั้งนั้น คนเรานี้เป็นยังไง โลกกว้างแสงกว้างมันไม่ได้กว้างนะ มันมาแคบอยู่ที่ผู้ได้รับความทุกข์นะ มันแคบอยู่ที่หัวใจ หัวใจเราเป็นผู้รับความทุกข์ ให้พากันเร่งเสียเวลานี้

พุทธศาสนาของเราเป็นศาสนาชั้นเอกแล้ว ยังจะต่อกันไปอีกนะ ท่านบอกไว้ในอนาคตวงศ์ก็มี ในภทท์ภักนีก็มี พระอริยมฤตไตรย จะมาองค์ข้างหน้านี้ พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ ผู้เชี่ยวชาญท่านเล็งดูหมด ท่านจะค้ำพระพุทธเจ้าได้ยังไง ท่านเดินมาก็เดินตามสายทางของพระพุทธเจ้าที่สอนมาแล้ว ได้ความสมหวังก็ได้มาจากพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้ว นี่พิจารณาเหตุการณ์ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนทั้งอดีตทั้งอนาคต และปัจจุบันเล็งตามนี้ก็ตรงแนว เป็นความจริง เช่นเดียวกับเมื่อวานนี้เป็นอดีต วันนี้เป็นปัจจุบัน วันพรุ่งนี้เป็นอนาคตมันก็สืบเนื่องกันไปตลอดอย่างนี้ ตั้งกับตั้งกัลป์มันก็มีของมันอย่างนี้ นี่ละมันสืบเนื่อง เรื่องภพชาติของเรามันก็สืบเนื่องไปเรื่อย ถ้าไม่มีความดีเป็นเครื่องตัดทอนมัน ให้ขาดภพชาติออกไปเสียโดยสิ้นเชิงแล้วถึงนิพพาน ด้วยความบริสุทธิ์ใจเท่านั้นถึงจะพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิงได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้พากันพยายาม

โลกนี้มันหนาแน่นขึ้นทุกวัน กิเลสตัณหา มันไม่ได้ว่ามันอยู่กับหัวใจใจ มันเป็นกิเลสด้วยกันทั้งนั้น อยู่ในสัตว์ก็กิเลสก็เต็มหัวใจสัตว์ อยู่ในคนก็เต็มหัวใจคน อยู่ในพระในเณรก็เต็มหัวใจพระเณร เป็นไฟเผาไหม้ได้ด้วยกันหมด ไม่เลือกชาติชั้นวรรณะ ขึ้นชื่อว่าบาปว่าบุญแล้วเป็นดีเป็นชั่วได้ด้วยกัน อันนี้เป็นหลักใหญ่ ท่านจึงสอนว่า กรรมเป็นของสำคัญมาก กรรมเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรเหนืออำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วได้ เพราะฉะนั้น จึงต้องให้สำรวมระวังในกรรมคือการกระทำของตน ถ้าทำชั่วมันจะเป็นชั่วแน่ ๆ ถ้าทำดีเป็นดีแน่ ๆ เป็นอื่นไปไม่ได้ ใครจะมาลบล้างไม่ได้ ในกรรมของผู้ทำลงไปทั้งดีทั้งชั่วนั้นแหละ เราจึงต้องระมัดระวังเสียตั้งแต่บัดนี้ ไม่งั้นจะเสียท่าเสียทีนะ

ผลของการบำเพ็ญของเรานี้จะบอกในตัวของเรา จะค่อยมีความสุขความสงบเย็นใจไปโดยลำดับ เฉพาะอย่างยิ่งการอบรมภาวนา อยากให้พี่น้องทั้งหลายได้เข้าสัมผัสสัมพันธ์กับธรรมในปัจจุบันที่เรามีชีวิตอยู่นี้แหละ ด้วยการภาวนา ภาวนานี้สำคัญมากนะ จิตใจของเราว่าวุ่นวุ่นมันนี่เพราะไม่ได้มีการอบรม มีแต่กิเลสหลุดลากลไป ๆ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ บางรายนอนไม่หลับเพราะกิเลสสร้างความวุ่นวาย

กังวลให้เรามาก ทีนี้เวลาเราเข้าภาวนาดับหมดความคิดทั้งหลายไม่เสียดาย เราเคยคิดมามากแล้ว บัดนี้จะคิดกับพุทโธ ธัมโม สังโฆ ซึ่งเป็นอารมณ์สงบเย็น

อารมณ์ของกิเลสเป็นอารมณ์ให้รุ่มร้อน อารมณ์ของธรรม เช่น คำบริกรรมของเราเป็นอารมณ์น้ำดับไฟ จะสงบเย็นไปเรื่อย ให้บังคับ ขอให้ได้ภาวนานะพี่น้องชาวไทย เรา จะสมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ พุทธแท้ ๆ อยู่กับองค์ภาวนานะ จะลงที่นั่นหมด อย่างพระที่ท่านปฏิบัติในป่าในเขา นั้นละท่านผู้ทรงความสุข แต่ไม่มีใครรู้ นะ กิเลสมันไม่ให้มองเห็นแหละ ให้มองข้ามไป ๆ มองข้ามไปเพื่อความเพลิดเพลินี่นึ่ง เพื่อกองไฟเผาตัวนั้นแหละ แต่ธรรมมันไม่ให้มอง อย่างพระกรรมฐานอยู่ในป่า ท่านมุ่งอรรณมุงธรรม นั้นละผู้ท่านกอบโกยหรือตัดดวงเอาอรรถเอาธรรม อยู่อย่างสงบบงเบียบสบาย ๆ ภายในของท่านสว่างไสว โลกกว้างหรือแคบไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่ใจมีแต่ความสุขเต็มหัวใจอยู่แล้ว อยู่ไหนสบายหมดนะ นี้แหละท่านอยู่ ท่านอยู่อย่างนั้น นี่คือการภาวนา มันบอกชัด ๆ อยู่ในหัวใจเจ้าของ อยู่ไหน ๆ ไม่มีอะไรสำคัญยิ่งกว่าใจมี ความสว่างไสวอยู่ในตัว

ให้พากันภาวนานะ เราก็ดสอนแล้วเรื่องการภาวนา สอนมาเป็นลำดับลำดับมา วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละนะ พอเป็นคติเครื่องเตือนใจพี่น้องทั้งหลาย ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com